

Interwenient popierający stronę skarżącą: Republika Słowacka (przedstawiciel: B. Ricziová, pełnomocnik)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: A. Trounion i A. Neergaard, pełnomocnicy, Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: E. Karlsson i M. Moore, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Simonsson i C. Vignon, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności — Stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 2 in fine dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/12/WE z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie opłat lotniskowych (Dz.U. L 70, s. 11) — Stosowanie dyrektywy do portów lotniczych o największym ruchu pasażerskim w każdym państwie członkowskim — Port lotniczy Luksemburg-Findel — Naruszenie zasad równości traktowania, pomocniczości i proporcjonalności

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.
- 3) Republika Słowacka i Komisja Europejska pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 180 z 1.8.2009.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 maja 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Malty

(Sprawa C-376/09) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Rozporządzenie (WE) nr 2037/2000 — Artykuł 4 ust. 4 ppkt v) i art. 16 — Obowiązek wycofania z użytku systemów przeciwpożarowych i gaśnic zawierających halony przeznaczonych do zastosowań niekrytycznych na pokładach statków — Wyjątki — Krytyczne zastosowanie halonów 1301 i 2402)

(2011/C 204/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Alcover San Pedro i E. Depasquale, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Malty (przedstawiciele: S. Camilleri i A. Buhagiar, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 4 ust. 4 ppkt v) oraz art. 16 rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz.U. L 244, s. 1) — Ograniczenie wprowadzania na rynek i wykorzystywania substancji regulowanych — Halony — Zobowiązanie do wycofania z użytku systemów przeciwpożarowych i gaśnic zawierających halony — Systemy ochronne i gaśnice na statkach

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 267 z 7.11.2009.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 12 maja 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy — Rzeczpospolita Polska) — Polska Telefonía Cyfrowa sp. z o.o. przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(Sprawa C-410/09) (¹)

(Akt dotyczący warunków przystąpienia do Unii Europejskiej — Artykuł 58 — Dyrektywa 2002/21/WE — Wytyczne Komisji — Brak publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w języku państwa członkowskiego — Możliwość powołania się)

(2011/C 204/13)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Polska Telefonía Cyfrowa sp. z o.o.

Strona pozwana: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

przy udziale: Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Sąd Najwyższy — Wykładnia art. 58 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz.U. L 2003, s. 33) — Publikacja aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — Stosowanie przez organy regulacyjne w państwie członkowskim wytycznych Komisji nieopublikowanych w języku tego państwa

Sentencja

Artykuł 58 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej powinien być interpretowany w ten sposób, że ów przepis nie sprzeciwia się temu, aby krajowy organ regulacyjny mógł powoływać się na wytyczne Komisji dotyczące analizy rynku i oceny znacznej pozycji rynkowej w zastosowaniu wspólnotowych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej w decyzji, na mocy której organ ten nakłada na operatora usług łączności elektronicznej określone obowiązki regulacyjne, pomimo tego, że wytyczne te nie zostały

opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w języku państwa członkowskiego, którego dotyczy sprawa, nawet gdy język ten jest językiem urzędowym Unii.

(¹) Dz.U. C 24 z 30.1.2010.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 12 maja 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-441/09) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Podatek od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Stosowanie obniżonej stawki — Żywe zwierzęta, zazwyczaj przeznaczone do wykorzystania w przygotowywaniu środków spożywczych dla ludzi i zwierząt — Dostawa, przywóz i nabycie określonych zwierząt żywych, a w szczególności koni)

(2011/C 204/14)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Triantafyllou, B.R. Killmann, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii (przedstawiciel: C. Pesendorfer, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 96 i 98 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) w związku z załącznikiem III do tej dyrektywy — Obniżona stawka — Dostawa, przywóz i nabycie określonych żywych zwierząt (w szczególności koni) nieprzeznaczonych do przygotowywania lub wyrobu środków spożywczych dla ludzi lub zwierząt

Sentencja

- 1) Stosując obniżoną stawkę podatku od wartości dodanej w odniesieniu do wszelkich dostaw, przywozów i transakcji wewnątrz-wspólnotowego nabycia koni Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 96 i art. 98 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w związku z załącznikiem III do tej dyrektywy.
- 2) Republika Austrii zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Republika Francuska i Królestwo Niderlandów pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 24 z 30.1.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 maja 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte di Appello di Firenze — Włochy) — Tonina Enza Iaia, Andrea Moggio, Ugo Vassalle przeciwko Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Università degli studi di Pisa

(Sprawa C-452/09) (¹)

(Dyrektywa 82/76/EWG — Swoboda przedsiębiorczości i swoboda świadczenia usług — Lekarze — Uzyskanie tytułu specjalisty — Wynagrodzenie w okresie szkolenia — Przedawnienie po pięciu latach prawa do wypłaty okresowego wynagrodzenia)

(2011/C 204/15)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte di Appello di Firenze

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Tonina Enza Iaia, Andrea Moggio, Ugo Vassalle

Strona pozwana: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Università degli studi di Pisa

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Corte di Appello di Firenze — Wykładnia dyrektywy Rady 82/76/EWG z dnia 26 stycznia 1982 r. zmieniającej dyrektywę 75/362/EWG w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dowodów posiadania kwalifikacji w dziedzinie medycyny, łącznie ze środkami ułatwiającymi skuteczne korzystanie z prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług oraz dyrektywy 75/363/EWG dotyczącej koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do działalności medycznej (Dz. U. L 43, s. 21) — Kształcenie lekarzy specjalistów — Prawo do odpowiedniego wynagrodzenia w trakcie kształcenia — Bezpośrednia skuteczność przy braku transpozycji dyrektywy — Możliwość podniesienia przez państwo członkowskie zarzutu przedawnienia po pięciu lub dziesięciu latach praw wynikających z rzezzonej dyrektywy w odniesieniu do okresu sprzed przyjęcia pierwszej ustawy transponującej

Sentencja

Prawo Unii należy interpretować w ten sposób, iż nie stoi ono na przeszkodzie powołaniu się przez państwo członkowskie na upływ rozsądnego terminu przedawnienia w stosunku do skargi sądowej wniesionej przez jednostkę w celu ochrony praw przyznanych jej przez dyrektywę, chociażby to państwo nie dokonało jej prawidłowej transpozycji, o ile poprzez swe zachowanie nie spowodowało ono opóźnienia we wniesieniu skargi. Stwierdzenie przez Trybunał naruszenia prawa Unii nie ma wpływu na początek biegu terminu przedawnienia, jeżeli naruszenie jest niewątpliwe.

(¹) Dz.U. C 24 z 30.1.2010.